

и като врабче, и като чавка, грухти дори като прасе. Понѣкога пѣкъ ще подсвирне — сжщо тѣй, както Давидко подсвирва подирѣ овцетѣ си. Какѣ майсторски прави всичко, каквото чуе. Пѣе, занася се, примира вече, и пакѣ въ сжщото време се подиграва съ всичко живо изѣ двора.

Ерофимѣ поправка нѣщо на саката, съ която носятѣ вода — следѣ смъртта на чича Митуша, само той е отѣ слугитѣ, който знае да дѣла. Кротѣкъ по нравѣ и дребенѣ, кокошкитѣ и другитѣ гадини отѣ двора каточе не го забелязватѣ и не се боятѣ отѣ него. Но Ерофимѣ има око на ловецѣ: нищо не изпуца, всичко вижда и всичко долава.

Кокошкитѣ още не се отдѣлятѣ отѣ двора, трупатѣ се предѣ кжщата, около стѣлбата, неспокойни сж, разминаватѣ се, каканижатѣ. Чакатѣ да излѣзе Галунка, та да ги нахрани. Нетърпението имѣ забавлява Ерофима и сегизь-тогизь той хвѣрля око къмѣ тѣхѣ. И тѣ като хората сж съ различенѣ нравѣ, има ги разни. Ето тия млади ярки, пригладени, напети, хубави като млади момичета. Но и простички сж и глупавички: гледатѣ Ерофима и се чудятѣ; не могатѣ да разбератѣ човѣкъ ли е, звѣръ ли е. Пѣтлетата, тѣхни врѣстници — какви сж контета, докарани, напѣстрени, като пѣтлетата, направени отѣ захарѣ. Едни сж много мирни, дѣржатѣ се прилично, вѣрватѣ